

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4690/2019
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Мијушко Жугић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Стојковац адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., ради намирања тужиоцевог потраживања из заложене ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4672/16 од 13.04.2017. године, у седници већа одржаној 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4672/16 од 13.04.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4672/16 од 13.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 1440/12 од 16.10.2015. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи јавна продаја заложеног добра тужених и то кат. парц. .., кућа кп бр. .. у улици ... са кућиштем и двориштем површине 4,46 ари уписане у ЛН .. КО ... и да су тужени дужни трпети намирање потраживања тужиоца у износу од 23.775,07 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу Народне банке Србије на дан исплате са домицилном каматом на износ од 46.500 ДМ почев од 17.09.1996. године до 01.01.2000. године, а од 01.01.2000. године на износ од 23.775,07 евра са каматом по стопи коју утврђује Европска централна банка на депозите по виђењу у динарској противвредности по курсу на дан исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима ББ и ВВ на име трошкова поступка накнади износ од 162.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 4672/16 од 13.04.2017. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 1440/12 од 16.10.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију са позивом на члан 404. став 1. ЗПП због погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправност грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени из разлога што у предметном поступку није потребно уједначити судску праксу, нити размотрити правна питања од општег интереса, односно правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду да нижестепене пресуде садрже одлуку о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим правним ставовима Врховног касационог суда по питању јавне продаје и наплате дуга из заложене непокретности. У нижестепеним пресудама изражен је правни став да се јавна продаја заложене непокретности и наплата дуга из уговора о зајму из 1996. године, закљученог поравнања између овде тужиоца и дужника, правног претходника тужених, у предмету П 1443/96 и након тога покренутог поступка извршења који је истоветан са овде постављеним тужбеним захтевом, а који је касније прекинут и није настављен, може тражити једино у извршном поступку, јер већ постоји поравнање као веродостојна исправа за јавну продају, што не одступа од става Врховног касационог суда по том питању. Из наведених разлога нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је суду 21.06.2012. године. Вредност предмета спора износи 23.775,07 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора од 23.775,07 евра не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изложених разлога на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**